

EMAUZY

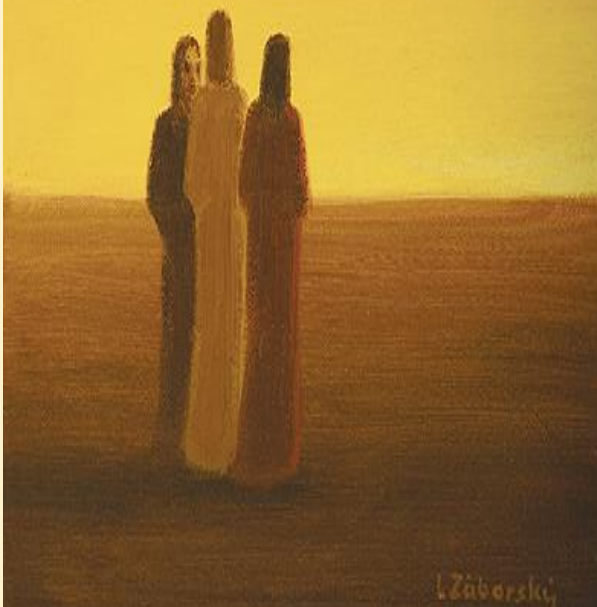
Lk 24, 13 - 35

prebásnený text Evanjelia

1. Veľkonočná nedeľa, večer
3. Veľkonočná nedeľa

Ivana Krajčíková

A my sme vážne dúfali,
že Izrael On vykúpi,
tri dni sú tomu za nami,
čo smrť na kríži podstúpil.

L. Záborský

Šli dvaja skleslí do dediny,
Emauzamy ju volali.
Kto za smrť Krista je vinný?
Sa medzi sebou zdieľali.

Tu sa k ním ktosi priblížil
a robil sa, že ide s nimi,
sám Pán sa takto ponížil.
„Neznámy“ medzi poznanými.

I pýtal sa ich, o čom sa bavia,
keď videl, jak sú zronení.
„Cudzinec“, čo nemá zdania,
čo sa tu stalo v tieto dni?!

I začali mu vykladať,
o Nazaretskom, mocnom v čine,
jak kruto musel umierať,
Veľkňazským súdom:
„Nech zahynie!“

Ženy tam boli, pri hrobe,
na svitaní ho hľadali,
bytosť v anjelskej podobe:
„On žije“,
sa jeho zvestou zľakali.

Hneď išli z našich niektorí,
ku hrobu zistiť, čo sa stalo,
tak ako ženy vraveli.
No stretnúť sa s Ním nedalo.

Vy nechápaví, farbaví,
či nemal trpieť toto všetko?
Veď Písma sa naň vzťahovali,
že takto vstúpi do slávy.

A vykladal im Prorokov,
až prišli k prvej dedine,
toľko prevrúcnych výrokov!
„Ostaň a neodchádzaj inde.“

Sadol si s nimi ku stolu,
chlieb polámal a podal im,
dnes dlho večerali spolu,
s cudzincom a či s poznaným?

Nože sa lepšie prizrime,
veď aj srdcia nám horeli!
Keď bol tu, aj keď nám mizne.
Na Živého sme hľadeli.

Naspäť sa rýchlo vrátili,
do zhromaždenia ku bratom,
ktorí radostne svedčili,
že rovnako sú na tom. 😊